

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Євр. 314 зач 6, 13-20.

Браття, коли Бог давав Авраамові обітницю, не маючи поклястися ніким вищим, поклявся самим собою, кажучи: поблагословлю тебе щедро й розмножу тебе вельми. І він, завдяки довгій терпеливості, осягнув обітницю. Люди клянуться більшим від себе, і всякі їхні суперечки кінчаються клятвою для ствердження. Так само й Бог, бажаючи дати наслідникам обітниці якнайсильніший доказ непорушності своєї волі, зробив те клятвою, щоб двома незмінними речами, в яких неможливо, щоб Бог казав неправду, ми мали сильну потіху, – ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам. У ній маємо, неначе котву душі, безпечну та міцну, що входить аж до середини за завісу, куди увійшов за нас, як предтеча, Ісус, ставши архиереєм повіки, по чину Мелхиседека.

Євангеліс: Мр. 40 зач 9, 17-31.

Одного разу чоловік якись прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав: – Учителю, я привів до тебе сина мого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю, так що він пиниться, скрегоче зубами і ціпеніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та вони не могли. Він у відповідь каже їм: – О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть його до мене. І привели його до нього. Як тільки дух побачив його, зараз же потряс ним, і той повалився на землю, запинився і почав качатися. Він спитав його батька: – Скільки часу, як це йому сталося? – З дитинства, – відповів той. – Часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити. Якщо можеш, поможи нам, змилосярдися над нами. Ісус каже йому: – Якщо можеш? – Все можливе тому, хто вірує. І вмить батько хлопчини скрикнув крізь сльози: – Вірую, поможи моему невірству! Ісус, бачачи, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи: – Німий та глухий душе! Наказую тобі: вийди з нього й не входи більше в нього. І закличавши та сильно ним стрясаши, вийшов з нього. І той став мов мертвий, і багато хто казали: він умер. Ісус узяв його за руку, підвів його, і той устав. Коли він увійшов у дім, учні питали його насамоті: – Чому ми не могли його вигнати? Він відповів їм: – Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом. Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб хто знав, бо він навчав своїх учнів і казав їм: – Син чоловічий буде виданий у руки людям і вб'ють його, і три дні після того, як його уб'ють, він воскресне.

Великий покаянний канон св. Андрія Критського

Одна з характерних особливостей богослужіння Великого посту – читання чи спів Великого покаянного канону святителя Андрія Критського. Для багатьох вірян цей канон – чи не єдина відмінність великопісного часу від решти церковного року, адже у суботи та неділі під час Великого посту особливостей зовсім мало, а з буденних служб серед вірян найбільш популярні дні, коли читається канон св. Андрія Критського.

У практиці Східної Церкви цей канон прочитується частинами на великому повечір'ї з понеділка до четверга першої седмиці Великого посту, а на утрени четверга п'ятої седмиці, у день так званого «Маріїного стояння» — співається повністю. Кожен тропар канону, згідно з древньою традицією, супроводжується трьома земними поклонами. За виконання канону повністю кількість поклонів перевищує 750.

Великий покаянний канон належить перу святителя Андрія Критського (660-740) – візантійського ритора та гімнографа. Саме цей святий увів у візантійський церковний вжиток новий жанр – канон, що поступово витіснив популярний раніше кондак. Новий жанр виявився пов'язаним із дев'ятьма «біблійськими піснями». Кожна з пісень канону починається ірмосом, котрий є «зв'язкою» між тематикою біблійної пісні та змістом канону. Ірмос задає метрику та мелодію для тропарів канону, котрі, власне, розкривають зміст. Тропарі канону виконуються почергово з віршами біблійних пісень: друга пісня, як найбільш «скорботна», виконується тільки в період Великого посту. Свт. Андрій був автором і зовсім коротких канонів – лише з трьох пісень, так званих «три-піснців», що були покладені в основу великопісної богослужбової збірки – Тріоді пісної.

Великий покаянний канон – найбільш відомий шедевр святителя Андрія. Окрім того, перу святого належать канони на головні церковні свята – Різдво Христове, Богоявлення, Стрітення, Благовіщення, Неділю Ваїй (Вербну), Пасху, Преображення, Різдво Богородиці, Зачаття св. Анни, Різдво Іоанна Предтечі, Усікновення глави Іоана Предтечі та ін.; ці канони друкуються в сучасній

богослужбовій мінії. Написав св. Андрій і канон Пасхи, що вийшов з богослужбового вжитку.

Натомість Великий покаянний канон, схоже, був задуманий для келійного, а не богослужбового читання. Дехто вважає, що писав цей канон св. Андрій незадовго до своєї смерті. Ймовірно, при цьому Критський архипастир пригадував ганебний випадок зі свого життя: 712 року святий брав участь у церковному соборі, скликаному імператором Філіппіком для поновлення монофелітської єресі. На цьому соборі св. Андрій разом зі святителем Германом, згодом патріархом Константинопольським, підписав документи, котрі проголошували анафему Шостому Вселенському собору, тобто фактично став на бік монофелітства. Відомості про це наводить історик Феофан Сповідник, спочивий 817 року, і цей епізод увійшов у текст життя свт. Андрія.

Епоха, в яку жив св. Андрій Критський, була складною для Східної Римської імперії та її Церкви. З кінця V ст. західна половина колись єдиної імперії вже знаходилася під владою варварів. 614 року почала потерпати і Візантія: набіги персів на Палестину та Єрусалим призвели до пограбування дорогоцінних для християн святинь. Хрест Господній потрапив у полон до язичників. А в середині сьомого століття почався рішучий наступ ісламу. Християнська імперія втрачала все більше і більше території. Окрім того, східні області відділялися і від Церкви – монофізитський розкол, що спалахнув у п'ятому столітті, призвів до відділення від «халкідонітів» значних регіонів на східних рубежах імперії. А за життя св. Андрія Церква вже зазнала гонінь від самих візантійських імператорів, котрі стали на бік іконоборницької єресі. У ці непевні часи, коли не тільки майбутнє туманне, але й теперішнє під загрозою, церковний народ охоплювало глибоке покаянне почуття. Може, саме тому канон св. Андрія став настільки популярним? Текст Великого покаянного канону зустрічається вже у найдавніших зі збережених до нашого часу рукописних Тріодях – як слов'янських, так і грецьких.

Грецька Тріодь X століття (Sinait. gr. 734-

735) розташовує текст канону у четвер п'ятої седмиці Великого посту, але не в складі денного послідування, а окремо, попереджуючи його заголовком: «Того ж дня сідалні, співані на Великий канон». Ймовірно, це значить, що канон нещодавно був введений у літургічний обіг і не закріпився в складі традиційних богослужінь. У грецькій Тріоді XI століття (Vatop. 315-949) канон Андрія Критського розділений на 5 частин для виконання з понеділка до п'ятниці на 5-й седмиці посту. Таким самим чином, тільки без зазначення седмиці, канон поділено і в слов'янській Тріоді (РГАДА. Тип. 137). А ще одна Тріодь XI століття (Vat. 771) призначає часом виконання канону 5-ту неділю посту.

Усю біблійну історію св. Андрій переплітає з іносказаннями та робить її ілюстрацією до моральних розмірковувань. Перші сім з половиною пісень канону присвячені переважно героям та подіям старозавітної історії, у середині восьмої пісні підводиться підсумок зверненню до старозавітних образів: «Зі Старого Заповіту усіх нагадав тобі, душе, для прикладу», — і увага піснєписця переключається на новозавітні події. Кожен з добрих або злих персонажів біблійної історії – вервечка прабатьків, патріархів, суддів, царів, пророків, ізраїльтян та їхніх сусідів – стає для св. Андрія приводом розмірковувати про власний гріховний стан. Злі винки стають приводом розмірковувати про свої гріхи, а добрі – про відсутність своїх чеснот. Спаситися, згідно зі св. Андрієм, можна через віддалення від пороків та пристрастей і наслідування чеснотам

святих. В іншому разі недбалий грішник приречений горіти в полум'ї пекла, котре є не що інше, як полум'я його власних пристрастей.

Разом з Великим каноном на 5-й седмиці посту співають 16 тропарів «Блажен», що належать також перу св. Андрія Критського. У сучасній Тріоді вони друкуються на ряду після 6-ї пісні Великого канону. Окрім того, після 6-ї пісні друкується кондак «Душе моя, душе моя, встань, чого спиш ти». Кондак цей написано славетним гімнографом преподомним Романом Солодко-співцем, і в початковому вигляді являв собою розгорнуту поему з 20-30 строф, що закінчуються одним і тим самим рефреном. Цікаво, що повний текст цього кондака відомий за єдиним рукописом XI ст. (Patm. 213, видано в серії Source Chretiennes, збірка 128). У цьому кондаку прп. Роман розвиває тему зрадництва Юди та хресних страждань Спасителя, але в сучасному обігу від усього кондака залишилася лише ввідна строфа, яка задає тему й метрику всьому твору.

Для того, щоб відчутти «атмосферу» Великого посту як часу каяття та оновлення, варто не пропустити зовсім особливе богослужіння на п'ятій седмиці Великого посту – так зване «Маріїне стояння». Це утрєня четверга 5-ї седмиці, у парафіяльній практиці найчастіше її служать в середу ввечері. Окрім Великопокаянного канону, за цією службою читається житіє преподобної Марії Єгипетської як приклад справжнього навернення від безодні гріха до висот праведності.

МАТЕРІАЛИ Взято з: RISU.UA

Розумій молитву

В. Храм – місце спільнотної молитви

1. Ікона

Посли київського князя Володимира після відвідин Константинопольського собору Святої Софії так описали величну красу храму: «І повели нас [туди], де ото вони служать Богові своєму, і не знали ми, чи ми на небі були, чи на землі. Бо нема на землі такого видовища або краси такої, – не вміємо ми й сказати [про це]. Тільки те ми відаємо, що напевне Бог [іхній] перебуває з людьми і служба їх єсть краща, ніж в усіх землях. Ми навіть не можемо забути

г. Іконографічний розпис храму

краси тієї, бо всяк чоловік, якщо спершу спробує солодкого, потім же не може гіркоти взяти».

Сучасна людина у храмі усвідомлює, що у красі храмового розпису бачить перед собою втілення вічного в часовому, небесного в земному. За словами святого Максима Ісповідника, християнський храм є іконою, тобто образом, усього Всесвіту – видимого й невидимого.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 610-611

Розклад богослужінь

Понеділок 12.04 – Прп. Йоана, що написав

«Ліствицю».

07:30 – Утреня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

Вівторок 13.04 - Прп. Іпатія, єп. Гангрєнського.

07:30 – Утреня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

Середа 14.04 - Прп. Марії Єгипетської.

07:30 – Літургія Передшеосвячених Дарів, Парастас

(сорокаусти)

18:00 – ПОКЛОНИ:

Утреня канону св. Анрея Критського

Четвер 15.04 - Четвер Великого канону.

Прп. Тита, чудотв.

07:30 – Часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

П'ятниця 16.04 - Прп. й ісп. Никити, ігум. обителі

Мидикійської.

07:30 – Утреня, часи, обідниця

09:00 – Парастас (сорокаусти)

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

Субота 17.04 - Субота акафістова.

Прпп. Йосифа, піснопісця, і Юрія, що в Малєі.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій).

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення).

18:00 – Велика Вечірня та Утреня **НАЖИВО** від Живе ТБ

Неділя 18.04 – Нєділя 5-а Великого посту.

Свв. мчч. Теодула і Агатопода, і тих, що з ними

07:30 – Божественна Літургія св. Василя Великого

09:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого

11:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого

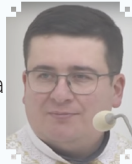
НАЖИВО від Живе ТБ

18:00 – Вечірня. Акафіст до Страстей Христових

Дякуємо за дар життя!

10 квітня святкував свої уродини о. Роман Улей, а 17 квітня відзначатиме о. Любомир Яворський душпастирі Патріаршого собору.

Вітаємо наших священників. Нехай Господь береже кожного з вас, а численною громадою бажаємо кожному міцного здоров'я, сили та мужності для праці в Христовому винограднику.

Важливо

Оперативно всі події з життя Київської Архiepархії в групі **VIBER**

Група: **Життя Київської Архiepархії**

Прохання про молитву

Просимо про усилену молитву за усіх людей, які хворіють недугою коронавірусу. Також тримаймо у нашій молитовній пам'яті усіх, хто переносить будь-яку іншу недугу.

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05
о. Ніканор Лоїк - (044) 459 31 94

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA97305299000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна